

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Johannes 4, 13 - 14
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

- 1 Votum**
- 2 Zegengroet**
- 3 Zingen: Psalm 103 : 1 en 2**
- 4 Lezing van de wet**
- 5 Zingen: Psalm 51 : 5**
- 6 Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 7 Schriftlezing: Johannes 4 : 1 - 26**
- 8 Tekst: Johannes 4 : 13 - 14**
- 9 Woordbediening**
- 10 Zingen: Gezang 56 : 1 - 4**
- 11 Dankzegging en voorbede**
- 12 Collecte**
- 13 Zingen: Psalm 116 : 1, 3 en 7**
- 14 Klaarmaken tafel: Gezang 179b**
- 15 Tijdens viering: Gezang 57, Gezang 114, Gezang 89, Gezang 125**
- 16 Slotzang: Psalm 103 : 3 en 4**
- 17 Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Het is een vrouw met een weinig eigenwaarde die we in onze tekst vanmorgen tegenkomen. 'Hoezo?', denkt u misschien. Wat denkt u, broeders en zusters? **[Weinig eigenwaarde]** Deze vrouw heeft vijf mannen gehad en de man die ze nu heeft is haar man niet. Als een vrouw zoveel mannen verslijt of door zoveel mannen gedumpt wordt, zegt dat iets over haar vermogen om een stabiele relatie aan te gaan. Het is een vrouw die verlangt naar geborgenheid, maar die er waarschijnlijk tegelijkertijd bang voor is. Iets wat je veel vaker ziet. Daarbij is ze een Samaritaanse. Ze hoort bij een minderheid in Israël. Een minderheid waar op wordt neergekeken door de Israëlieten. Verder zal haar levensstijl met al die mannen haar ook niet de beste plaats in de samenleving van Sichar hebben opgeleverd. Menig medeburger zal op haar hebben neergekeken en haar als een losbol hebben gezien. Om het maar netjes te zeggen. Het feit dat ze als enige vrouw uit Sichar bij de bron is, wijst ook in deze richting.

We weten niet wat ze heeft gedacht toen ze de bron naderde en daar die Jood zag zitten. Waarschijnlijk is ze ervan uitgegaan dat ze geen woord met elkaar zouden wisselen. Want Joden praten nu eenmaal niet met Samaritanen. Daarbij is het een man en het is niet gepast als een man in een dergelijke situatie een vrouw aanspreekt. Zoiets hoort niet. Maar hoe anders kunnen dingen lopen.

Het is een bijzondere plaats waar deze vrouw en de Heer Jezus elkaar ontmoeten. Ze zijn bij hier bij een bron die meer dan 1700 jaar geleden door Jacob is gegraven. **[Kaart]** Ongetwijfeld niet eigenhandig, maar hij heeft er wel opdracht voor gegeven aan zijn knechten of zijn zonen. Jacob heeft zelf van het water uit deze bron gedronken. Ook zijn zoons en vee. Een bron met grote historische waarde. Tegen deze achtergrond vindt nu de ontmoeting tussen de Heer en deze vrouw plaats.

De Heer vraagt haar om water. Zo overbrugt Hij de kloof met deze vrouw die bij voorbaat onoverbrugbaar leek. En daar is ze zeer verbaasd over. Zo blijkt uit haar reactie: 'Hoe kunt u, als Jood, mij om drinken vragen?' Dan wordt het nog vreemder, want Jezus biedt aan dat Hij haar te drinken zal geven. Nee, Hij biedt haar een geschenk van God aan. Want Hij zegt: 'Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u Hem erom vragen en dan zou Hij u levend water geven.' Levend water, jongens en meisjes, dat is bewegend water. Je kunt water in een plas hebben of in een poel. Dat

is water dat min of meer stil staat. Maar water in een stromende beek of uit een bron, dat wordt levend water genoemd. **[Dood/levend water]** Maar de Samaritaanse vrouw begrijpt niet dat de Heer Jezus het niet over gewoon water heeft. En wie zal haar dat kwalijk nemen? Je bent daar bij een bron en je bent in je hoofd met gewoon water bezig. Wie denkt er op zo'n moment aan ander water? Verder ziet ze Jezus ook nog als een gewone man. Ook al heeft Hij net gezegd dat als ze zou weten wie Hij is dat ze dan Hem om water zou hebben gevraagd. Maar die woorden zijn duidelijk nog niet geland want ze zegt: 'U kunt toch niet meer dan Jacob, onze voorvader?' **[Meer dan Jacob?]** Het is een vraag. Maar wel een vraag waarop ze het antwoord wel weet. Natuurlijk is deze man niet meer dan onze voorvader Jacob. Dat zal Hij zelf toch ook vinden.

Het wordt nu dus spannend. Het gaat in dit korte gesprek nu al over de vraag naar haar geloof. Wat gelooft ze van deze man die haar heeft aangesproken bij de bron en die de brug naar haar heeft geslagen? Deze man die haar eerst om water vroeg en haar nu water wil geven. Water waarvan Hij heeft gezegd dat God dit aan haar wil geven. Een cadeau van God! Deze man is toch niet meer dan hun voorvader Jacob?

Jezus beantwoordt haar vraag niet op een indirecte manier door het over het water te gaan hebben. Iedereen die van het water uit deze bron van vader Jacob drinkt, zal weer dorst krijgen. En zo is het toch, jongens en meisjes. Het maakt niet uit wat voor water je drinkt. Water uit de kraan of water uit een fles of pak. Of je dat nu hier thuis doet of op vakantie. Altijd krijg je weer dorst en moet je opnieuw drinken. Het zou ergens wel gemakkelijk zijn als er water was dat ervoor zou zorgen dat je nooit meer dorst krijgt. Dat lijkt deze vrouw ook wel wat. Dat hoeft ze tenminste niet meer zo vaak naar de bron te laten om water te halen. Wat best een zware klus was. En Jezus belooft haar zulk water. Jezus zegt dat als je drinkt van het water dat Hij geeft, dat je dan nooit meer dorst krijgt. Kennen jullie zulk water, jongens en meisjes? Water waar je nooit meer dorst van krijgt? En de Heer Jezus zegt nog meer over dat water. Hij zegt dat het water dat Hij geeft in de mens die ervan drinkt een bron zal worden. Dat is vreemd. Water dat je drinkt wordt zelf een bron van water. En het water dat eruit opwelt, eruit omhoog borrelt is water dat eeuwig leven geeft. Wauw, wat een fantastisch water! Water dat ervoor zorgt dat je nooit meer dorst krijgt. Water dat zelf een bron in je binnenste wordt. En het water dat uit die bron opwelt geeft eeuwig leven.

Het zal u duidelijk zijn. De Heer Jezus heeft het hier niet over gewone dorst en gewoon water. Hij heeft het over iets dat wel een soortgelijk gevoel geeft als dorst. Een verlangen dat vervuld wil worden. Een verlangen naar heelheid. Een verlangen naar een liefde die blijft en werkelijk vervuld. Wie verlangt daar niet naar? Wij allemaal toch? We zijn ergens toch net als deze vrouw. Zij zocht troost en rust bij mannen en was nu aan haar zesde man toe en had het nog niet gevonden. **[Waar in troost?]** Want zo gaat het als we ons geluk verwachten dat de liefde van mensen onze beschadigde harten kan vervullen. De liefde van de mensen om ons heen, hoe goed en vriendelijk ook, zal ons nooit helemaal kunnen vervullen. Want niemand kan ons ooit helemaal begrijpen. Altijd blijft er iets van afstand en onbegrepen voelen. Dat ligt niet alleen aan die ander. Dat ligt net zo goed aan onszelf. Want we verlangen wel naar iemand die ons helemaal aanvaardt, maar durven we onszelf wel helemaal te aanvaarden. Wie van ons durft af te dalen in de diepste kloven van zijn hart en te onderzoeken wat daar allemaal leeft? Aan pijn en verdriet en andere gevoelens en verlangens. Daar is heel veel moed voor nodig. Moed die maar weinig mensen hebben. Liever overstemmen we deze geluiden uit het diepst van ons hart en zoeken verstrooiing via het internet, televisie, muziek of het gezelschap van mensen. **[Durft u?]** Maar verlangen wel naar die heelheid en dat contact dat volledig bevredigt. We verlangen naar volledig aanvaard worden. We verlangen naar verzoening voor onze zonden, fouten en tekortkomingen. We verlangen ernaar anderen niet telkens weer teleur te stellen. Om te beginnen met God, maar ook onze naaste en onszelf. Dat is onze geestelijke dorst. Een dorst waar we allemaal dorstlessers voor zoeken, maar die we niet echt de dorst kunnen wegnemen. Want na verloop van tijd voelen we toch weer de dorst opkomen.

Maar het water dat Jezus Christus geeft kan die dorst wel lessen. Want wat Hij heeft is zijn liefde. Hij geeft Zichzelf. Daarvoor is Hij, de Zoon van God, in de wereld te komen. Hij kent ons beter dan onszelf. Hij kent de diepten van ons hart. Hij kent de omvang van onze zonden als geen ander. Hij kent onze zwakheden en ons onvermogen. En toch loopt Hij niet met een grote boog om ons heen, maar slaat Hij de brug naar ons hart en leven. **[Niet weglopen]** Net zoals Hij een brug sloeg naar deze Samaritaanse vrouw die zo'n puinhoop van haar leven had gemaakt. Zo slaat Hij een brug naar u en mij. Met het doel om onze dorst te lessen. En als Hij onze dorst lest en onze harten vervult met zijn liefde en als geschenk van zijn liefde ook zijn Geest in ons komt wonen, dan wor-

den we ook zelf een bron van liefde en heelheid. Zo worden we zelf een bron van levend water. Het levende water van Gods liefde en Gods Geest. En is ook dat niet helemaal onvoorstelbaar. De liefde die je ontvangt in Jezus Christus, die lest niet alleen je eigen dorst, maar omdat je daar zelf vol van bent, wordt je zelf een bron van Gods liefde. **[Levend water]** Een bron waar anderen van kunnen drinken en waar ook hun dorst door wordt gelest. Zoals dat ook straks zichtbaar zal worden bij deze vrouw. Als ze eenmaal tot het besef is gekomen dat deze Jood echt woorden van leven spreekt en haar werkelijk met liefde wil omringen, dan laat ze haar waterkruik bij de bron achter en gaat naar de stad Sichar. Om daar over haar ontmoeting met Jezus te vertellen, zodat ook zij uit deze bron van Gods liefde gaan drinken. En wie van dat water van Gods liefde drinkt en de Geest van God in zijn binnenste ontvangt, die heeft eeuwig leven. Want leven in Gods liefde en Geest is het eeuwig leven. En aangezien we met het doel zijn geschapen om in Gods liefde en Geest te leven, kan iets anders dat verlangen ook niet vervullen en zullen we altijd weer dorst krijgen.

Jezus Christus wil onze dorst voor altijd lessen. Daar heeft Hij alles voor over en alles voor over gehad. En het gaat dus om de vraag of u gelooft dat Hij degene is die u diep van binnen zoekt en naar wie u ten diepste verlangt. Wilt Hij het water zijn dat uw dorst lest? Zoekt u het bij Hem? Vindt u dat wel erg intiem en komt dit wel erg dicht op uw huid. Dan is dat best begrijpelijk, maar dat is wel waar het om gaat. Want zo wil Christus ook vandaag in het brood en de wijn laten zien dat Hij de kloof naar u overbrugt en uw geluk wil zijn. Want Hij geeft Zichzelf vandaag opnieuw aan ons. **[Jezus geeft Zichzelf]** Hoorbaar in het Woord dat ik u mag verkondigen in zijn Naam. Maar nog veel directer in het brood en de wijn van het Heilig Avondmaal. Mag Hij één met u worden? Wilt u zijn lichaam eten en zijn bloed drinken om daarmee uw honger te stillen en uw dorst te lessen? Jezus Christus geeft Zich aan ons. Geven wij ons aan Hem? Want alleen als we ons leven willen verliezen door het aan Hem te geven, zullen we ons leven kunnen redden. Want alleen in zijn handen is ons leven veilig.

Amen